

№ 3 сакавік 2012 г.

О, Беларусь, мая шыпшына,
Зялёны ліст, чырвоны цвет!
У ветры дзікім не загінеш,
Чарнобылем не зарасцеш.
Ул. Дубоўка

Шыпшына Краязнаўчая

*Бюлетэнь Пастаўскай раённай арганізацыі
Таварыства беларускай мовы імя Францыска Скарыны*

**Усё ў тым краі сэрцу міла,
Бо я люблю край родны мой...**

Канстанцыя Буйло

У НУМАРЫ:

**С. 2. IV Раённая навукова-практычная
канферэнцыя школьнікаў**

**С. 3-5. Вывучэнне германскага
ўмацаванага раёна I Сусветнай вайны
паміж возерам Задзеўскае і вёскай Дукі
вучнямі Пастаўскай раённай гімназіі**

**С. 6-7. Гісторыка-геаграфічнае апісанне
вёскі Вялікія Споры Пастаўскага раёна**

**С. 8. Гісторыка-геаграфічны аналіз назваў
вуліц мястэчка Паставы канца XVIII
стагоддзя**

IV РАЁННАЯ НАВУКОВА-ПРАКТЫЧНАЯ КАНФЕРЭНЦЫЯ ШКОЛЬНИКАЎ

Апошнім часам назіраецца выяўная тэндэнцыя змяншэння цікавасці моладзі да грамадскіх і сацыяльных праблем, да праблем мясцовай супольнасці; прасочваецца пашырэнне абыякавасці і нігілізму да пытанняў, звязаных з патрыятызмам і нацыянальна-дэмакратычнымі каштоўнасцямі.

Сучасныя варункі жыцця, развіццё інтэрнeta і мабільнай сувязі выштурхоўвае моладзь са сферы рэальнага грамадскага жыцця ў сацыяльныя сеткі, дзе віртуальны ландшафт слаба звязаны са штодзённым наваколлем. Таму, вельмі важна зацікавіць школьнікаў сярэдніх і старэйшых класаў існуючымі праблемамі мясцовай супольнасці і далучыць іх да працэсу развязвання гэтых праблем. Назіраецца тэндэнцыя паступовага паўышэння колькасці і якасці розных творчых конкурсаў, навуковых канферэнцый, аглядаў, презентацыі і іншых форм павышэння актыўнасці вучняў.

У гэтым рэчышчы на Пастаўшчыне актыўна працуе значная частка школ. У іх настаўнікі з вучнямі праводзяць сапраўдныя навуковыя даследаванні, рыхтуюць справаздачы, вучацца афармляць і абараняць вынікі сваіх вышукаў. У Пастаўской раённай гімназіі 22 сакавіка 2012 года прыйшла IV раённая

навукова-практычная канферэнцыя школьнікаў. На ёй было прадстаўлена даволі многа цікавых дакладаў з розных прадметных галін, якія прадстаўляліся ў гісторыка-краязнаўчай, натуральна-матэматычных дысцыплін, лінгвістычнай, філагічнай секцыях. Адной з самых прадстаўнічых была першая з іх.

Краязнаўства, відавочна, адзін з дзейсных шляхоў, які дае магчымасць зацікавіць маладых людзей той жыццёвой просторай, у якой яны жывуць зараз, тымі праблемамі, якія з'яўляюцца актуальнымі. Да таго ж, значная частка ўдзельнікаў у

сваіх выступах выкарыстоўвала беларускую мову, што яшчэ раз засведчыла яе шырокія магчымасці не толькі ў побытавай сферы, але і ў навуковай. У выніку, журы вызначыла пераможцамі даследчыя работы вучняў пастаўскай раённай гімназіі Дзіяны Гінько з дакладам “Гісторыка-геаграфічнае апісанне вёскі Вялікія Споры” і Іллі Мачанскага і Рамана Чыпко “Даследаванні германскага ўмацаванага раёна 1 сусветнай вайны паміж возерам Задзейскім і вёскай Дукі”.

ВЫВУЧЭННЕ ГЕРМАНСКАГА ЎМАЦАВАНАГА РАЁНА ЧАСОЎ ПЕРШАЙ СУСВЕТНАЙ ВАЙНЫ ПАМІЖ ВОЗЕРАМ ЗАДЗЕЎСКАЕ І ВЁСКАЙ ДУКІ

Ілля Мачанські

Раман Чыпко

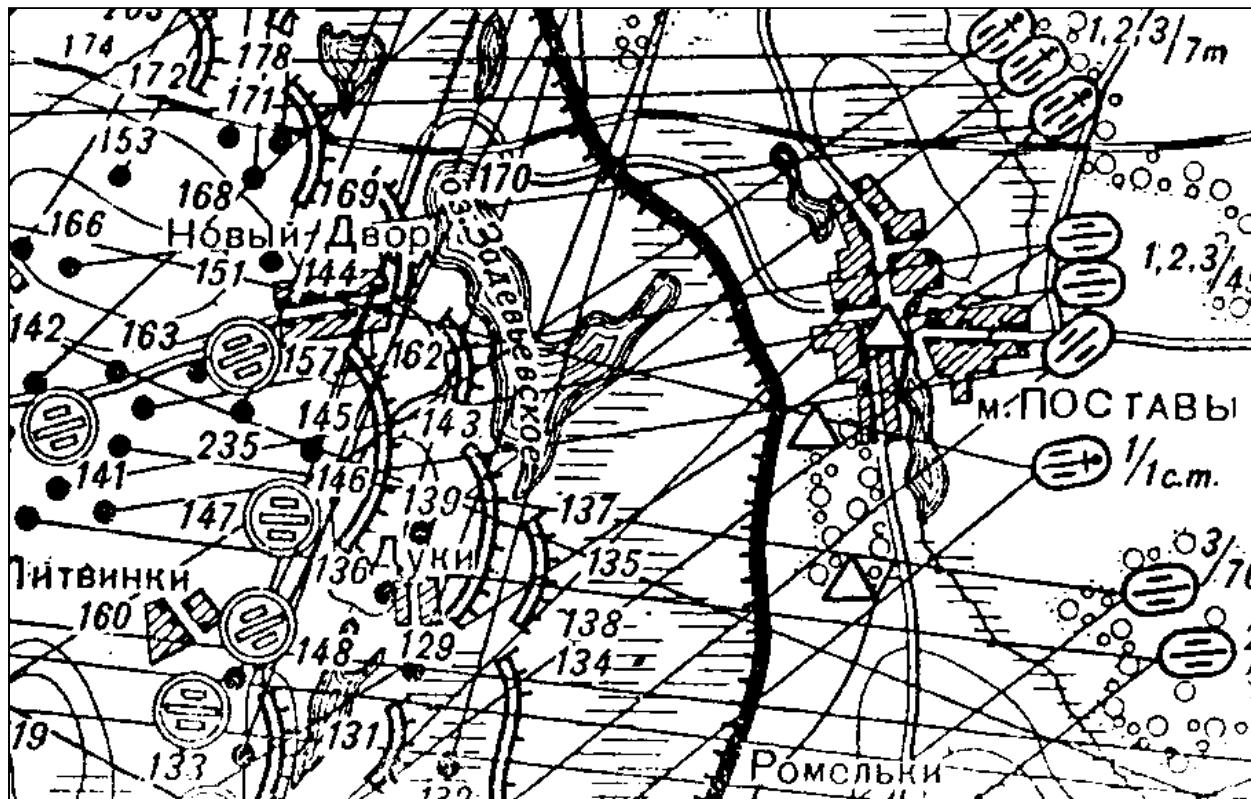
вучні 9»А» класа Пастаўскай раённай гімназіі

У сучасним складаным і нестабільним свеце, калі ў шерагу крайніх адбываюцца ўзброеныея канфлікты, калі існуе небяспека ўзнікнення лакальных і рэгіональных войн вельмі актуальным з'яўляецца вывучэнне гітарычных падзеяў

Першай сусветнай вайны паміж возерам
Задзейскага і вёскай Дуکі.

У працэсе пошукаў вырашаліся наступныя задачы:

1. Вывучыць літаратурныя крыніцы, якія датычацца падзеяй Першай сусветнай вайны ў ваколіцах горада Паставы;
 2. Прааналізаваць гістарычныя карты часоў Першай сусветнай вайны;
 3. Правесці краязнаўчую экспедыцыю па вывучэнню германскага ўмацаванага раёна;
 4. Апрацаваць сабраныя матэрыялы;
 5. Стварыць схему ўмацаванага раёна;
 6. Падрыхтаваць справаздачу і презентацыю.

мінулага. У нашым рэгіёне свой трагічны след гісторыя пакінула падзеямі і помнікамі Першай сусветнай вайны, і, асабліва, Нарачанскай аперацыі. На тэрыторыі Пастаўскага раёна падзеі таго часу вывучаны пакуль слаба.

Мэта даследавання: на падставе літаратурных крыніц, аналіза гістарычных карт і шляхам правядзення краязнаўчай экспедыцыі правесці вывучэнне германскага ўмацаванага раёна часоў

Асноўнымі метадамі даследавання былі: літаратурны, картографічны, апытанне мясцовых жыхароў; апрацоўка і аналіз знайдзеных матэрыялаў; экспедыцыйны; апісанне; фатаграфаванне.

АНАЛІЗ ТАПАГРАФІЧНЫХ І ГІСТАРЫЧНЫХ КАРТ

Вывучэнне любой тэрыторыі пачынаецца з аналіза карт, на якіх паказана вывучаемая тэрыторыя. Для раёна паміж азёрамі Задзеўскае і Загачча ўдалося

знайсці даволі падрабязную тапаграфічную карту маштаба 1:25000 1965 года выпуска, на якой добра праглядаюца формы рэльефа.

З гістарычных карт удалося знайсці схему размяшчэння ліній абароны германскіх войск на ўчастку фронту ў ваколіцах Паставаў з пазіцыямі рускай і нямецкай артылерый.

На карце бачна, што паміж азёрамі Задзеўскае і Загачча ў час I сусветнай вайны немцамі былі створаны дзве, а,

месцамі, і тры лініі абароны, за якім знаходзіліся пазіцыі артылерыі.

ПРАВЯДЗЕННЕ КРАЯЗНАЎЧАЙ ЭКСПЕДЫЦЫІ

Для вывучэння германскага ўмацаванага раёна паміж азёрамі Задзеўскае і Дукі 11 снежня 2011 года была праведзена краязнаўчая экспедыцыя. У яе склад уваходзілі вучні 7 і 9 класаў Паставскай раённай гімназіі. Кіраўнік – настаўнік геаграфіі Пракаповіч Ігар Міхайлавіч.

У час экспедыцыі былі абследваны ўсе германскія жалезабенонныя

ўмацаванні (ДЗОТы) і траншэі, якія ў значнай колькасці засталіся на гэтай тэрыторыі. Таксама адбылася сустрэча з мясцовым жыхаром, які расказаў пра некаторыя эпізоды, звязаныя з часамі I Сусветнай вайны. Удзельні экспедыцыі выявілі і агледзілі пахаванні тагачасныя пахаванні на могілках у вёсцы Дукі.

У час экспедыцыі было знайдзена некалькі гільз, кавалкі ад снарадаў, перанасная печка. Асноўныя моманты экспедыцыі адлюстраваны ў фота і відэадокументах.

АПРАЦОЎКА МАТЭРЫЯЛАЎ ЭКСПЕДЫЦЫІ І СТВАРЭННЕ СХЕМЫ ГЕРМАНСКАГА ЎМАЦАВАНАГА РАЁНА

У час правядзення экспедыцыі быў сабраны матэрыял, каторы дазволіў скласці схему германскага ўмацаванага раёна паміж азёрамі Задзеўскае і Дукі.

Усяго выяўлена і абследавана 20 нямецкіх умацаванняў. Частка з іх

разбурана, але большасць знаходзяцца ў даволі добрым стане.

Некаторыя з іх узвышаюцца над зямлём, іншыя поўнасцю засыпаны.

У працэсе работы былі вывучаны літаратурныя крыніцы, якія датычацца падзеі Першай сусветнай вайны ў ваколіцах горада Паставы, прааналізаваны гістарычныя і тапаграфічныя карты часоў Першай сусветнай вайны, праведзена краязнаўчая экспедыцыя па вывучэнню германскага ўмацаванага раёна, апрацаваны сабраныя матэрыялы, створана схема ўмацаванага раёна. Вясной пашуковыя работы будуць працягвацца.

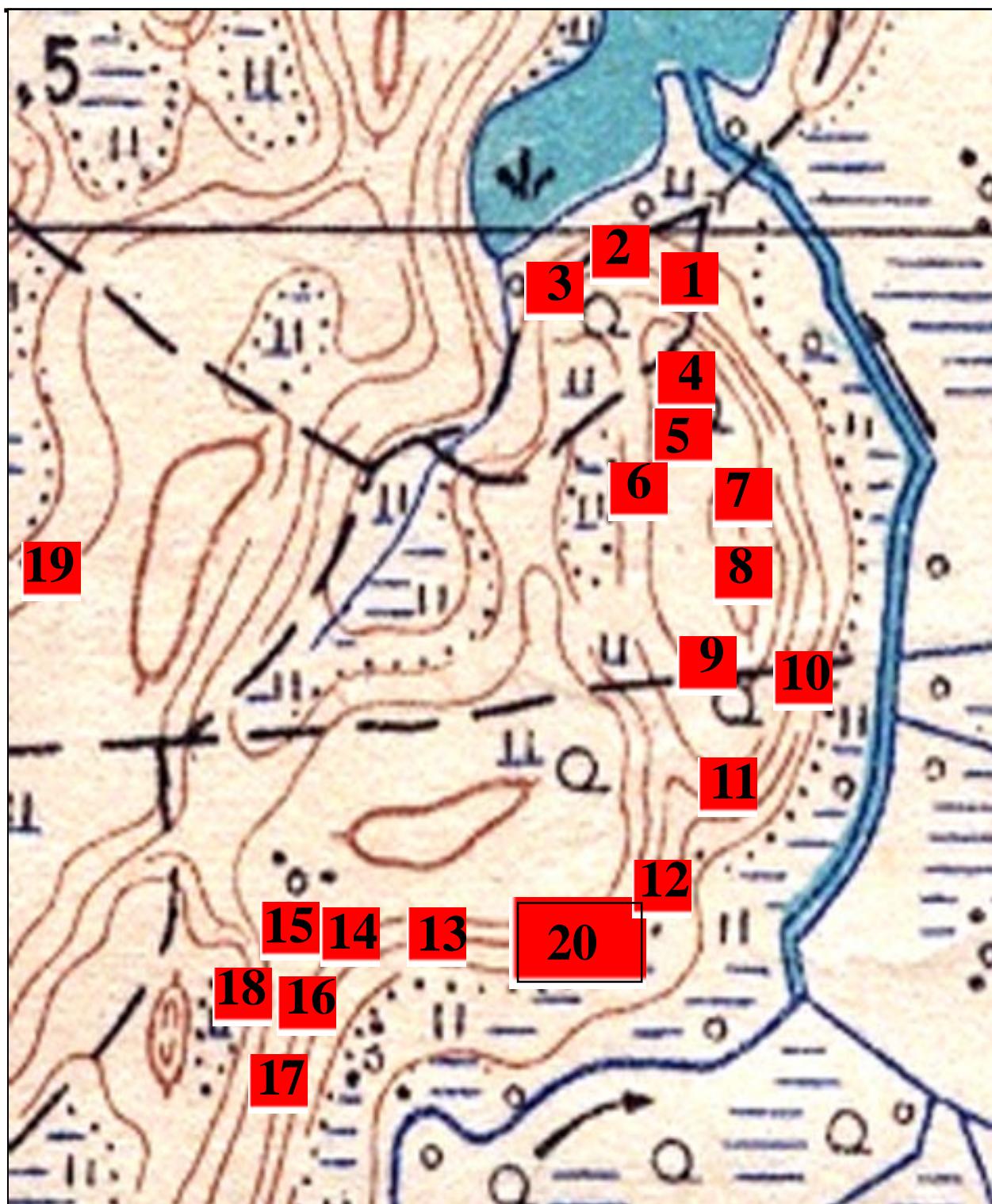

Схема размяшчэння германскіх ўмацаванняў паміж возерам Задзеўскае і вёскай Дукі

■ - германскія ўмацаванні -
жалезабетонныя бліндажы

ГІСТОРЫКА-ГЕАГРАФІЧНАЕ АПІСАННЕ ВЁСКІ ВЯЛІКІЯ СПОРЫ ПАСТАЎСКАГА РАЁНА

*Гін'ко Дзіяна
вучаніца 9 «А»*

класа Пастаўскай раённай гімназіі
Навуковы кіраунік І. М. Пракаповіч

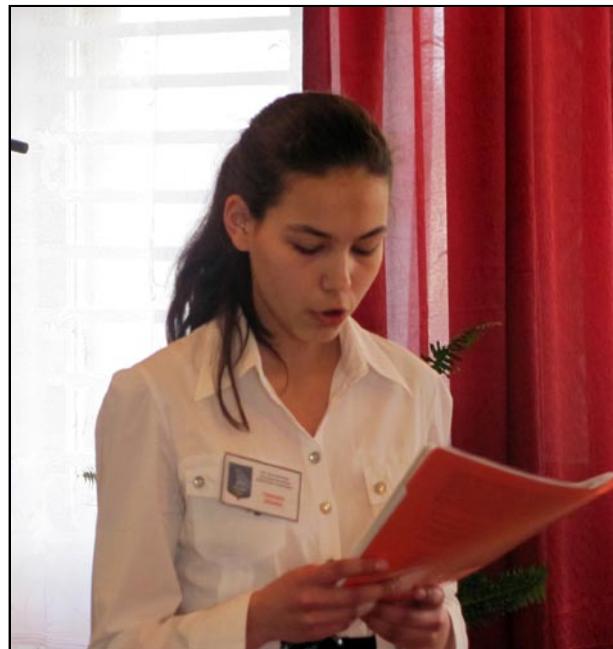
ТЭЗІСЫ ДАКЛАДА

На тэрыторыі Беларусі і Пастаўскага раёна з кожным годам становіцца ўсё менш вёсак. І разам з кожнай вёскай, якая знікае, страчваецца частка нашай гісторыі, нашага народа, нашай культуры, бо кожнае паселішча – гэта свой адметны свет са сваімі традыцыямі і святамі, падзеямі і з'явамі, спадчынай і будзённымі справамі. І ўсё гэта – духоўная каштоўнасць, якую можна страціць назаўсёды. Адной з такіх невялікіх знікаючых вёсак з'яўляецца в. Вялікія Споры. У ёй і яе ваколіцах захавалася шмат цікавых мясцін. Такім чынам, аб'ектам даследавання з'яўляецца вёска Вялікія Споры - на сённяшні дзень невялікае сельскае паселішча, якое знаходзіцца ў паўночна-заходній частцы Беларусі, ў дзесяці кіламетрах на поўдзень ад горада Паставы на тэрыторыі Пастаўскага раёна.

Таму, тэма праведзенага даследавання была сформулявана наступным чынам: “Гісторыка-геаграфічнае апісанне вёскі Вялікія Споры Пастаўскага раёна”.

Мэтай даследавання з'яўляецца збор і сістэматызацыя матэрыялаў па гісторыі, геаграфіі і культуры вёскі Вялікія Споры для стварэння электроннай базы даных па паселішчы. Перспектывай мэтай з'яўляецца напісанне кнігі пра вёску і яе ваколіцы.

Для дасягнення пастаўленай мэты вырашаліся наступныя задачы: 1. Вывучыць літаратурныя матэрыялы і крыніцы інтэрнeta па тэме даследавання; 2. Вывучыць гістарычныя і сучасныя карты раёна даследавання; 3. Правесці палявыя

даследаванні ў вёсцы і яе ваколіцах; 4. Правесці апытанне мясцовых жыхароў; 5. Апрацаваць атрыманыя матэрыялы, падрыхтаваць справаўдачу і презентацыю.

Таму гіпотэза з'яўляецца такой: калі правесці грунтоўнае вывучэнне матэрыялаў, звязаных з вёскай Вялікія Споры, то можна адкрыць невядомыя і малавядомыя старонкі яе гісторыі, геаграфіі і культуры, якія можна будзе выкарыстоўваць ў розных сферах дзейнасці (перспектывы нае развіццё, турызм, адукацыя).

Метады даследавання: збор матэрыялаў вёўся рознымі шляхамі. Частку інфармацыі ўдалося атрымаць з гістарычных крыніц, з друкаваных выданняў і рукапісаў, некаторыя звесткі былі знайдзены пад час паездак у В. Споры і суседня вёску. Шмат каштоўных дэталяў мясцовай гісторыі ўдалося пачуць з вуснаў мясцовых жыхароў.

Навуковы праект рэалізоўваўся на працягу 2011-2012 года. На падставе сабраных матэрыялаў можна сцвярджаць, што вёска Вялікія Споры мела цікавую гісторыю, багатую культурную спадчыну і да сённяшняга дня захоўвае незвычайнную прыгажосць прыроды. Праведзеная работа з'яўляецца асновай для далейших, больш глыбокіх даследаванняў гэтай мясцовасці.

ПАХОДЖАННЕ НАЗВЫ СПОРЫ

Назва паходзіць ад возера Споры. Падобнае найменне мае і рэчка Спарыца, якая злучае азёры, і з воз. Споры цячэ ў воз. Задзеўскае. Калі палічыць, што засяленне гэтай мясцовасці ішло па рацэ, то і назва ракі павінна быць першаасновай. Прыдатнае тлумачэнне даюць славянскія мовы. "Спорная вада" – гэта месца, дзе сходзяцца дзве плыні, "сшибка встречных потоков" (Даль). Сапраўды, недалёка ад воз. Задзеўскага ў Спорыцу ўпадала рака Глодаўка. На месцы сутокаў існавала невялікае возера, якое зараз ператварылася ў балота. У гэтым возеры і маглі актыўна праяўляцца буруны, вадавароты, інакш кажучы, спорная вада. Нельга выключыць і паходжанне назвы з фіна-вугорскіх моў, дзе "сора" мае сэнсавыя значэнні "рэчышча ракі", "сутокі рэк", "невялікая рэчка".

Мясцовыя жыхары расказваюць сваю версію паходжання назвы. Было гэта даўно, пры прыгонным праве. Землі, дзе зараз знаходзіцца вёска, належалі аднаму пану, які жыў у Варшаве, людзі працавалі на яго. Неяк аднойчы ўзяў гэты пан, ды і прайграў у карты зямлю, дзе знаходзілася вёска, а заадно і суседнюю вёску, дзе была яго сядзіба, іншаму пану па прозвішчы Дмухоўскі. Вёскі былі прайграны, г.зн. "праспораны" і назваў іх пан Дмухоўскі Споры: /вёску большую – Споры Вялікія, вёску меншую - Споры Малыя або Споркі/.

ЛЕГЕНДА ПРА КАСЦЁЛ

Гэта было даўним-даўно. Мясцовыя жыхары гавораць, што недалека ад Спора, у лесе быў касцёл. У гэты касцел хадзілі маліцца і дарослыя, і дзеці; і грэшныя, і

нявінныя; і, калі былі святы, і калі было гора. І хоць у гэтым касцеле не бывала ніякіх святых і цудаў, людзі адтуль выходзілі чистыя душой, быццам яны толькі-толькі самі гаварылі с Богам і той дараваў ім усе грахі, якія ў іх былі. Аднойчы, калі ішоў малебен, касцёл з людзьмі пачаў апускацца ў зямлю – і апусціўся. Яшчэ доўгі час яго вежы віднеліся над зямлём, і толькі потым зніклі. На гэтым месцы з'явілася высокая гара. Пасля гэтага, раз у год, можна, калі доўга прыслухоўвацца, пачуць ледзь-ледзь чутны малебен і адчуць, як Бог адпускае табе ўсе грахі і ты становішся чистым-чистым у души, як дзіцё...

МОВА ЖЫХАРОЎ

Мясцовае насельніцтва больш гаворыць на рускай мове або "трасянцы" (напрыклад: "я старажытнасць гэтай дзярэвні ні знаю"). Многія жыхары лічаць сябе нашчадкамі паліакаў, і толькі некаторыя – беларусаў. Таму адразу карысталіся змешанай "польска-беларускай" мовай, потым прымяшалася яшчэ і французская (адтуль прыехала сям'я з 12 чалавек), далей дававілі рускую, але некаторыя прывычныя слова, выразы засталіся.

ГІСТОРЫКА-ГЕАГРАФІЧНЫ АНАЛІЗ НАЗВАЎ ВУЛІЦ МЯСТЭЧКА ПАСТАВЫ КАНЦА XVIII СТАГОДДЗЯ

(урывак з працы Віталія Літвіновіча,
вучня 10 «В» класа СШ №1)

Пасля далучэння усходній часткі Рэчы Паспалітай да Расійскай імперыі ў час другога і трэцяга падзелу Пастваўшчына апынулася ў складзе суседній дзяржавы. У 1798 годзе быў складзены план мястэчка Паставы – першы афіцыйны документ, які адлюстраваў тагачасны стан паселішча.

Аналіз гэтага плана, а выкананы ён у маштабе 1:10000, дазваляе вызначыць некаторыя асаблівасці населенага пункта. Бачна, што асноўнымі артэрыямі Паставаў на той час з'яўляліся чатыры вуліцы, якія разыходзіліся ад Рынкавай плошчы ў напрамках на чатыры бакі свету. На поўнач ішла Браслаўская (цяперашняя назва – Ленінская), на поўдзень – Віленская (цяпер – Савецкая), на захад – Задзейская (цяпер – 17 верасня), на ўсход – Зарэчная, пазней Лучайская (цяпер - Чырвонаармейская). Першая вуліца, Браслаўская, была названа так, таму што вядзе ў напрамку Браслава. Вуліца Віленская была названа так, бо вядзе ў напрамку Вільні (ў старожытнасці з'яўлялася сталіцай Вялікага княства Літоўскага). Трэцяя вуліца, Задзейская, была названа так, бо вядзе ў напрамку мястэчка Задзёе. Вуліца Зарэчная была названа так, таму што знаходзілася за ракой Мядзелка, а пазней яна называлася Лучайская, бо

вяла ў напрамку мястэчка Лучай. Усяго ж на плане Паставаў 1798 года можна налічыць толькі 8 вуліц, бо ўся забудова мястэчка вялася на той час вакол Рынкавай плошчы і на Зарэчны каля францысканскаага кляштара.

Вуліцы на той час былі кароткія. Віленская вяла прыблізна да Гарбаркі, далей – каля палацавага комплекса Тызенгаўзаў. Задзейская заканчвалася дзесьці каля сучаснай Камсамольскай плошчы, Лучайская – выходзіла на поле за сучасным раённым домам культуры, Браслаўская – існавала толькі да паварота на МСО, Зарэчная працягвалася да сучаснай вуліцы Кляра.

Назвы іншых 3 вуліц засталіся невядомымі: гэта пачаткі цяперашніх Каstryчніцкай, П. Марозава і Кляра. У народнай памяці засталіся назвы, якія звязаны з некаторымі з іх. Так, вуліцу П. Марозава зредку называюць “Красная”, а вуліцу Кляра – “Народная”. Аднак, вызначыць, калі яны ўзніклі, не ўяўляеца пакуль магчымым.

Нумар падрыхтаваны да друку 9.04.2012 сябрамі краязнаўчага таварыства імя К. Тызенгаўза і ўдзельнікамі школьніх краязнаўчых тварыстваў «Ювента» і «Terra Incognita».